

HARMEN VAN STRAATEN

SUPERHELD JAN en het raadsel van de verdwynman

Leopold

Eerste druk 2020

Dit is een bewerkte uitgave van *Super Jan & het geheim van meneer Stromboli*

Tekst en illustraties: Harmen van Straaten
www.harmenvanstraaten.nl

Basisontwerp: Coverkitchen / Storytel

Boekverzorging: Studio Leopold

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 7989 1 / NUR 282

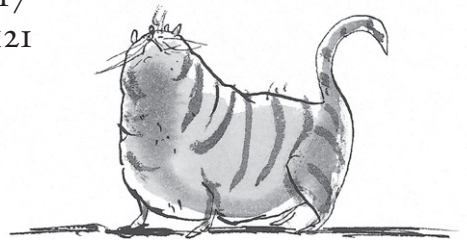

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het fsc®-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

www.kinderboeken.nl

Inhoud

Proloog	7
1 Een stormachtige nacht	11
2 Visite	14
3 Een bekende van vroeger	21
4 Omvallende bomen	26
5 Dakloos	32
6 Een onzichtbare inbreker	35
7 Heel geheimzinnig allemaal	40
8 Mevrouw Stromboli doet gek	44
9 Weer een inbraak	51
10 Een vreemd telefoongesprek	56
11 Alweer een onzichtbare inbraak	63
12 Op onderzoek	67
13 Nog meer vreemde zaken	72
14 Sprakeloos	76
15 Een duivels plan	80
16 Een geheimzinnig papier	84
17 Zonnebrillen	89
18 Een plan	94
19 De wereldpremière	99
20 De twee brieven	104
21 Hooggeëerd publiek, hier is...	107
22 De spiegel	110
23 Eind goed...	117
24 Heel gewoon	121

Proloog

Jan staat met een vuilniszak in zijn handen. Hij heeft zijn kamer opgeruimd. In de zak zitten zijn posters van superhelden. En ook het verkleedpak van een superheld. Dat past hem allang niet meer. Hij voelt zich er eigenlijk te groot voor. Het is meer iets van vroeger.

Jan kijkt om zich heen. Op de muur zie je nog waar de posters hingen. Witte vlakken zijn de enige herinnering. Een herinnering aan toen Jan nog Superheld Jan was.

Maar dat was vroeger.

Op een avond zag Jan een ster vallen en hij deed meteen een wens. En soms komen zulke wensen uit. Als je ze maar aan niemand vertelt. Dan werkt het niet.

Jans wens kwam wel uit. Hij werd heel sterk. Net zo sterk als echte superhelden. Bovendien kon hij met dieren praten.

Er zaten alleen een paar nadeeltjes aan:

- > *De kracht werkte niet altijd.*
- > *Hij kon de kracht alleen voor anderen gebruiken, nooit voor zichzelf.*
- > *Hij wist nooit zeker of hij de kracht nog wel had.*
- > *Hij kon er met niemand over praten. Ook niet met zijn vrienden: Ruben, Jimmy en Lotte. Zij wisten wel dat hij*

vroeger superkracht had. Maar ze dachten dat hij die allang kwijt was.

Nu twijfelt Jan of hij nog wel superkracht heeft. Hij heeft hem al lang niet meer gebruikt. Bovendien deed hij een tijd geleden een wens, toen hij een vallende ster zag.

Zijn vader, moeder en de burens waren verdwenen. De burens, dat zijn meneer en mevrouw Stromboli. Ze hadden schipbreuk geleden.

Jan wenste: 'Ik hoef nooit meer superkracht te hebben. Als ze maar weer veilig terugkomen.'

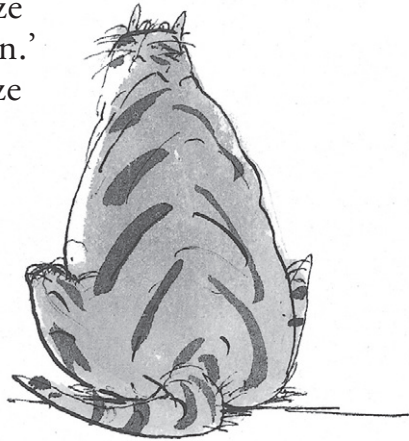
Als door een wonder zijn ze toen teruggekeerd.

Sindsdien heeft Jan geen superkracht meer. Dat denkt hij tenminste. Want hij kan Stientje, de rode kat, niet meer verstaan.

Best jammer vindt hij dat. Of lijkt het maar zo? Heeft hij misschien toch nog superkracht?

* Laatst reed een auto bijna tegen een oude dame aan. Jan hield de auto met één hand tegen.

Maar wie weet remde die bestuurder zelf en was het helemaal geen superkracht.

* Of toen die keer dat het stormde.

Een grote boom dreigde om te vallen,
precies toen er een schoolbus aankwam.

Jan zorgde dat de boom de andere kant
op viel, alleen maar door aan zijn neus te
krabben en met een vinger te wijzen.

Maar was het wel echt dankzij hem?

Of viel die boom toch al net de andere
kant op?

* En wat te denken van die brand?

Meneer Stromboli zat op
zolder. Hij was stiekem
 bezig met een nieuwe
goocheltruc. Daardoor
ontstond er brand. En er
was geen kraan op zolder.

Jan wierp toen heel hard
een steen door een grote
wolk. Er barstte spontaan
een stortbui los boven het
huis van de bureu.

Zo werd de brand geblust.

Maar ja, misschien had het
anders ook wel geregend.

Of Jan nu
superkracht heeft of niet,
hij weet het niet.

Eigenlijk hoeft het ook niet meer van
hem. Hij is er klaar mee. Zonder

superkracht kan hij het allemaal ook best.

Bovendien is het niet leuk, zo'n geheim,
als je het met niemand kunt delen.

Zelfs niet met je vrienden.

En trouwens, een gewone jongen zijn is
ook bijzonder. Als je maar buitengewoon
gewoon bent, want dan ben je ook super.

Jan pakt de vuilniszak met superheld-
spullen en loopt ermee naar beneden.

1 Een stormachtige nacht

Jan ligt in bed. Het is midden in de nacht en de wind giert om het dak. Buiten is een noodweer losgebarsten. Het lijkt of de natuur zijn kracht wil laten zien.

Takken breken als luciferstokjes van de bomen. De regen slaat tegen het raam.

Niemand zou zich nu op straat wagen.

Buiten klinkt een knal.

Wat zou dat zijn, denkt Jan. Een dakpan?

Er klinkt nog een knal.

Het komt toch niet van hún dak? Dat is net een tijdje terug gemaakt. Daarvoor was het zo lek als een vergiet. Overal stonden pannen en emmers. Als het regende, vingen die de druppels op.

Gelukkig hoeft dat nu niet meer.

Jan stapt uit bed. Even uit het raam kijken wat er aan de hand is.

Hé, dat is vreemd!

Er is toch iemand op straat. Onder een straatlantaarn staat een man met een bolhoed.

Jan kent hem ergens van. Maar waarvan ook weer? Hij weet zeker dat hij de man eerder heeft gezien.

Zijn paraplu is kapot gewaaid.

Jan gluurt voorzichtig naar buiten.

- > *Wie is dit ook alweer?*
- > *Wat doet hij in dit noodweer buiten?*
- > *Waarom loopt hij nu naar het huis van de burenen?*
- > *En... waar is hij opeens gebleven?*